

KÖNYVISMERTETÉS

ERDÉLYI Attila – TIMON László:

Utak hó- és jégmentesítése olvasztószerekkel.

A sózás hatása a betonburkolatra.

Bibliográfia. Bp. 1975. 210 p. 20 cm.

/Budapesti Műszaki Egyetem Központi Könyvtára.

Tudományos műszaki bibliográfiák. 13. sz./

OMKDK rakt. sz.: C 37018/13.

Az emberi társadalmak fejlődésének és felvirágoztatásának nélkülözhetetlen *alapja, eleme az út*. Minden ország, köztük hazánk is a nemzeti jövedelem jelentős részét költi az *úthálózat* korszerűsítésére, kiépítésére. Ebből következik, hogy a nemzeti vagyoni számottevő részét alkotják a modernül kiépített úthálózatok. Ugyanakkor ez az óriási értékű vagyoni technika jelenlegi fejlődése szakaszában egyre nagyobb forgalmi terhelésnek van kitéve, ami természetszerűleg állapotát folyamatosan rongálja. Ehhez járulnak még a különböző időjárási tényezők, nem utolsósorban a víz, a hó és a jegesedés.

A csekély hazai szakirodalom kibővítéséhez nyújt alapvető segítséget a kiadvány és ilyen szempontból *hiánypótló jellegű*. A szerzők által feldolgozott kérdés hazánkban is aktuális, megoldásra váró probléma. Aki ismeri a fejlett közlekedési hálózattal rendelkező országok – Japán, Anglia, az NSZK – helyzetét az tudja, hogy az egyre növekvő forgalom diktálta helyzetben milyen rendkívüli nehézségekbe ütközik az utak megfelelő karbantartása, a zavartalan közlekedés fenntartása, különösen a téli időszakban.

A bibliográfia nem szorítkozik csak szűk szakmai, belföldi adatok feldolgozására, hanem bemutatja a világ országainak ezen a téren elért eredményeit, illetve az ilyen jellegű kérdésekkel foglalkozó szakirodalom lelőhelyét.

Az útfenntartási tevékenységet végző különböző szervezetek – közúti igazgatóságok, tanácsok és más úttulaj-

donosok – számára és természetesen a kutatással foglalkozó szakemberek részére is, ez a kiadvány hasznos útmutató.

A kiadvány *első része* tárgyalja a betonutak sózásával kapcsolatos tudnivalókat. Kitér a téli útfenntartás és sózás gyakorlatára, ismerteti az olvasztószereket és azok hatását. Tárgyalja a korrózió elleni védekezést is, erre vonatkozóan a szakirodalom állásfoglalása nem egységes. Külön fejezetben foglalkozik a fagyálló-sóálló útbeton technológiájával és építéstechnológiai kérdésekkel.

A *második rész* tartalmazza az 1964–1974 között a tárgyban megjelent szakirodalom bibliográfiáját a következő tagolásban: könyvek, könyvjellegű kiadványok, kutatási jelentések; kongresszusokról kiadott művek, szabványok és szabványfordítások; folyóiratcikkek. Fenti csoportosításon belül nyelvek szerint tagolják a szakirodalmat.

A *szerzői mutató és tárgyszómutató* a számsorrendben közölt irodalmi források sorszámaát jelöli. A tárgyszómutató részletes vizsgálata alapján felmerülhet, hogy kíváncsabb lett volna a főbb témákban az anyag részletesebb tagolása. Pl. az előzetes sószórás irodalmának külön közlése.

Mindenesetre a gondosan szerkesztett szakgyűjtemény hasznos segédlet lehet az útfenntartó szervezetek önálló egységeinek, amelyeknek kis, szakmai könyvtárból nem hiányozhat. De ez a téma az oktatási, továbbképzési tananyagokba is belekerülhet, amint ezt már az autópálya mérnökségvezetők és művezetők tanfolyamának tananyagába is beiktatták a Budapesti Közúti Igazgatóságnál rendezett házi tanfolyamon.

A kiadványt a Budapesti Műszaki Egyetem Központi Könyvtárától lehet *térítésmentesen* igényelni.

Solt Dezső

KÖNYVTÁRI MUNKA –
KÖNYVTÁROS HIVATÁSKönyvtári cédulakatalógusok automatizálása
Amerikában

1960 óta az USA-ban és Kanadában több kis- és közepméretű könyvtár (kevesebb mint 250 ezer egységből álló gyűjteménnyel) helyettesítette katalógusát valamilyen automatizált változattal. Másrésztől ugyanez csak kevés nagykönyvtárban történt meg.

A cikk alapjául szolgáló vizsgálatokat 1974–75-ben folytatták az USA-ban és Kanadában. Először *kérdőívet* küldtek szét a könyvtári munka automatizálásában vezető szerepet játszó intézményekhez, egyénekhez stb.

Tájékoztatást kértek arról, hogy mely könyvtárakban folyt katalógus-automatizálási tevékenység. Szakirodalomkutatás, majd telefoninterjúk után, végül 26 könyvtárat személyesen is meglátogattak. (Összesen 77 könyvtárat vontak be a vizsgálatokba.) Elsősorban a következő hat kérdésre vártak választ:

1. Mióta foglalkozik a könyvtár intenzíven az automatizálás gondolatával?
2. Jelölték-e ki bizottságot vagy más szervet a kérdés tanulmányozására?
3. Mi indokolja az automatizálást?